

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivany Ružičkové a přísedících Jaroslavy Kústové a Miroslava Zezuly, v hlavním líčení konaném dne 15.5.2020,

takto:

Obžalovaný

[příjmení] [jméno], [datum narození] v [anonymizováno], [anonymizováno], v České republice bytem [adresa],

se podle § 226 písm. b) trestního řádu zprošťuje obžaloby státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Plzni, sp. zn. 2KZV 10/2019, ze dne 21.6.2019, pro skutky, kterých se měl dopustit tím, že

- I. dne [datum] v době kolem 03.00 hodin v [obec], v [anonymizováno] ulici [číslo] v [anonymizováno], vzal ze stolu volně položenou pánskou látkovou kabelu černé barvy [značka automobilu], v níž se nacházel mobilní telefon [příjmení] [anonymizováno] v černém koženém pouzdře, kožená peněženka černé barvy s osobními doklady na jméno [jméno] [příjmení], písemnostmi a finanční hotovostí ve výši 152 Kč, 3 svazky klíčů, ovládání od vrat a další drobné osobní věci bez hodnoty, to vše v celkové hodnotě 7 152 Kč, kdy tuto kabelu s věcmi tam zapomněl [jméno] [příjmení], [datum narození], přesto si takto získané věci ponechal, aniž by je měl v úmyslu vrátit majiteli,
- II. dne [datum] v době mezi 03.05 hod. a 04.50 hod. v [obec], [anonymizována dvě slova], nabídl [jméno] [příjmení], [datum narození], která byla silně ovlivněna alkoholem, odvoz domů z [anonymizováno] baru, následně ji však proti její vůli zavezl svým vozidlem [anonymizována dvě slova] [anonymizováno], [registrační značka], na parkoviště nacházející se poblíž křižovatky ulic [ulice] a silnice spojující [anonymizováno] a [anonymizováno] ulici, zde zastavil, poručil jí, aby byla ticho, jednou rukou jí držel ruce a druhou rukou sklopil sedačku spolujezdce, na níž seděla, a přestože brečela, prosila ho, aby ji pustil a nechal ji být, a snažila se z jeho sevření vymanit, stáhl jí kalhoty a kalhotky až ke kotníkům, vyhrnul jí mikinu ke

Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Levá

krku, obnažil prsa, vyndal si ztopořený penis, nalehl na ni tělem a zasouval jí penis do vaginy, [jméno] [příjmení] poté již ze strachu a bezmocnosti přestala klást další odpor a soulož strpěla až do jejího vyvrcholení, přičemž v důsledku tohoto jednání se u [jméno] [příjmení] posléze rozvinula posttraumatická stresová porucha, která se u ní projevuje opakujícími se stavy panického strachu, úzkostí, bušením srdce, pocením, bolestmi žaludku, neurotickou únavou, poruchami spánku, zvýšenými úlekovými reakcemi, odporem k mužům a útlumem sexuality, kdy tato porucha jí výrazně omezila v běžném životě po dobu nejméně 6 týdnů a její léčba může trvat až dva roky,

čímž měl spáchat

pod bodem 1)

přečin zatajení věci podle § 219 odst. 1 trestního zákoníku,

pod bodem 2)

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku,

neboť tyto skutky nejsou trestnými činy.

Odůvodnění:

1. Na obž. [příjmení] [jméno] byla státním zástupcem Krajského státního zastupitelství v Plzni podána obžaloba pro přečin zatajení věci podle § 219 odst. 1 trestního zákoníku a zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, kterých se měl dopustit způsobem uvedeným ve výroku rozsudku.

2. Obžalovaný [příjmení] [jméno], který v přípravném řízení odmítl vypovídat, v hlavním líčení uvedl, že byl s kamarády v restauraci, pili pivo. Vypil asi šest, sedm piv, možná více. Byl opilý, ale s chůzí problémy neměl, je zvyklý pít alkohol. Poté přišla poškozená se [anonymizováno], obžalovaný si k nim přisedl. [anonymizováno] obžalovanému nabídl práci [anonymizováno], předal mu kontaktní číslo s tím, aby mu druhý den zavolał. Na stole měl [anonymizováno] položenou tašku. Při manipulaci s peněženkou [anonymizováno] neviděl, neví, jaký měl mobilní telefon. Když [anonymizováno] odešel, zůstala jeho taška na stole, proto jí vzal do auta, aby mu jí druhý den vrátil. Poškozená viděla, že tašku bere, sama obžalovaného vyzvala, aby tašku vzal a vrátil druhý den [anonymizováno].

3. Nepamatuje si, zda se bavili s poškozenou, že spolu budou mít sex. V hospodě se objímali, políbili se. Poškozená měla, „upito“, ale nemotala se. Z hospody odešel společně s poškozenou, objímali se, poté nasedli do auta a poškozená se ptala, zda jí odveze domů. Neměl představu o tom, že spolu budou mít sex. Obžalovaný zastavil před jejím domem, líbali se a obžalovaný se zeptal, zda si ještě popovídají. S tím poškozená souhlasila, odjeli tedy kousek od domu na parkoviště, kde si povídali, řekl jí, že něco udělají, že udělají sex, na to nic neřekla, ale jasně pochopila, co udělají, souhlasila s tím. Normálně s ním, „šla“. Sama se svlékla, měla na sobě maskáčové kalhoty, halenku a svetr. Kalhotky si sundala společně s kalhotami. Podprsenku si nesundala, pouze nadzvedla. Obžalovaný si stáhl kalhoty a slipy pod kolena. K sexu došlo na sedačce, kde seděla poškozená, bylo sklopené sedadlo, na kterém ležela poškozená, obžalovaný na ní přelezl. Během sexu se chovala normálně, nijak se nebránila, nechtěla, aby přestal, líbali se. Když poškozená vystoupila z auta, tak mu dala pusku, nebyl žádný problém. Poté si zakouřili a obžalovaný jí odvezl zpět do jejího bydliště. Poškozená si po vystoupení z vozidla začala fotit [registrační značka], neplakala a když se jí zeptal, proč to dělá, tak mu neodpověděla. Ráno pak byl kontaktován policií. [příjmení] [příjmení] zůstala ve vozidle na zadním sedadle, nedíval se do ní, chtěl jí [anonymizováno] vrátit. Kde [anonymizováno] bydlí, neví.

4. [jméno] [příjmení] ve svědecké výpovědi vysvětlil, že v rozhodné době s ním byla v baru, kromě kolegů ze zaměstnání, též poškozená [příjmení], která poblíž něho bydlí. Do baru chodí poškozená pravidelně, nevyhledává však pánskou společnost či nějaké intimnosti. Má za to, že poškozená tehdy pila jen víno. Vybavil si také, že se v baru bavil se dvěma [anonymizováno] či [anonymizováno], kteří také chvíli s ním seděli u stolu. Peněženku měl v kabele, ale tehdy neplatil, měl, jako stálý host, otevřený účet. Kromě peněženky (již neví, kolik měl v peněženke peněz) měl v kabele doklady (občanský a řidičský průkaz, kartu pojištěnce), platební kartu, klíče a [anonymizováno]. Se starším z mužů hovořil o tom, že provozuje [anonymizováno] a muž se nabídl, že by mohl [anonymizováno], že má [anonymizováno]. Už si však nevybavuje, zda to řešili nějak dále. Má za to, že mu nedával na svou osobu žádný kontakt. Pokud byl svědkovi předložen lístek (doložený obžalovaným), uvedl, že se jedná o firmu, kde pracuje a firemní telefon. Na tomto telefonu následně neregistroval volání z neznámého čísla. Má za to, že mezi poškozenou a [anonymizováno] nedocházelo k žádným intimnostem. Poškozená mu tehdy nepřišla opilá. Pokud se týče kabely, měl za to, že jí v baru zapomněl a když se ráno do baru vrátil, bylo mu řečeno, že tam byla policie. Navštívil proto poškozenou v jejím bydlišti, zda mu jí nevzala poškozená. Poškozená mu sdělila, že byla znásilněna jedním z [anonymizováno], dle svědka byla vytřesená, vystresovaná, plakala. Policie mu následně kabelu i s obsahem vrátila, scházel jen dálkový ovladač ke vratům firmy, neví však, zda ho nevytratil během pobytu v baru.

5. Poškozená [jméno] [příjmení], jejíž výslech byl realizován prostřednictvím videokonferenčního zařízení (z jednací síně oddělené od jednací síně, v níž probíhalo hlavní líčení), uvedla, že obžalovaného do té doby neznala. Toho dne bylo její matce diagnostikováno jisté onemocnění, z čehož byla, „rozhozená“, potřebovala jít večer mezi lidi. Nejprve šla do [obec], kde nikdo ze známých nebyl, proto odešla do [anonymizováno]. Když si šla na zahrádku zakouřit, registrovala tři nebo čtyři [anonymizováno], mezi nimiž byl obžalovaný. Poté přišel na zahrádku [jméno] [příjmení] (kterého zná, je to soused, „ob vchod“) se svými zaměstnanci, poškozená si k nim přisedla. [anonymizováno] jí objednal, „dvojku“, povídali si. Zaměstnanci [anonymizováno] odjeli taxíkem kolem půl jedné a poté k jejich stolu přišli dva [anonymizováno] a začali se s nimi bavit. Za jednoho z nich označila s 90% jistotou obžalovaného. Žádné intimnosti s obžalovaným v baru si nevybavila. Celkem vypila litr a půl vína. Poté už nemá vůbec o ničem ponětí. Probrala se až ve vozidle před svým bydlištěm. Má za to, že do vozidla se dostala bez násilí, neboť na sobě neměla žádné modřiny. Pokud měla popsat řidiče vozidla, vysvětlila, že neumí popisovat osoby, ale byl to dle ní obtloustlý, „břednatý“, ošklivý chlap, ve věku přes čtyřicet let. Neví, co měl na sobě. Pokud obžalovaný v jednací síni k výzvě soudu předstoupil do záběru kamery (aby jej mohla poškozená vidět), nebyla poškozená schopna uvést, zda se jedná o daného pachatele.

6. Poškozená si vybavila až okamžik, kdy projížděl kolem jejího bydliště, seděla vepředu v autě a žádala obžalovaného, aby jí zastavil. Na to reagoval tak, že pojedou dál, došlo jí, co se děje. Nedávala najevo, že by měla o styk s obžalovaným zájem. Poškozená vysvětlila, že byla omámená, paralyzovaná, nemohla se hýbat. V baru již pocítovala trochu opilost, ale nikoli příznaky divnosti. Byla sice opilá, ale v takovém stavu nikdy nebyla. Ten den žádné léky neužila. Takové, „okno“ po požití alkoholu nikdy předtím neměla. Začala plakat a vyzývala obžalovaného, aby jí nechal být a odvezl jí domů. Na to obžalovaný nereagoval, vrhnul se na ní, odporovala mu, obžalovaný si však na ní přilehl, měl větší sílu, přičemž poškozená byla něčím paralyzovaná. Obžalovaný jí zalehl, začal sklápět sedadlo a sundávat jí kalhoty, což mu nešlo, nemohla se úplně bránit, neboť jí tělem přilehl ruce. Kalhoty jí svlékl pod kolena i s kalhotkami a mikinu a podprsenku jí nadzvedl. Obžalovaný si svlékl kalhoty. Pořád se jí snažil divně sahat jednou rukou na krk, měla hrůzu z toho, aby jí nezačal škrtit. Tlak na krku necítila. Obžalovaného vyzývala, aby toho zanechal, nebyl agresivní. Vzápětí popsala, že když jí zalehl, snažila se ho rukama odstrkávat, nemlátila ho, měla strach, aby jí také nezmlátil. Proběhla vaginální soulož, neví, zda obžalovaný užil prezervativ. Během soulože jí nevyhrožoval, neudeřil, jen si šel tvrdě za svým. Ejakuloval asi do poškozené. Obžalovaný jí uklidňoval, „klid, [jméno]“. Detaily si nepamatuje, byla ve stresu a nebyla při plném vědomí. Neví,

zda mu něco říkala nebo zda něco říkal obžalovaný. Posléze se odmlčela a dala hlavu stranou. Následně doplnila, že v jednu chvíli volala o pomoc, neboť poblíž místa, kde zastavili, přebýval bezdomovec. K dotazu obhájce vysvětlila, že o pomoc nevolala, jen o tom přemýšlela. Kolem projely dvě auta, poškozená si říkala, že by měla z auta vyběhnout, ale cítila, že to nestačí, že by jí obžalovaný doběhl a něco fyzicky udělal. Tak mu podlehla, měla z něho hroznou hrůzu, a to přesto, že jí nemlátil, nevyhrožoval, měla strach, aby se jí něco nestalo, doma měla děti (tříletou holčičku a šestnáctiletého chlapce). Dělala proto, jako že se nic nestalo, aby neměl dojem, že ho chce udat. Zapálila si tedy s ním před autem cigaretu. Do současné doby nemá pojem o čase, o ničem. Z místa nemohla utéct, byla tma a fyzicky na to neměla. Měla pouze naražená záda a podlitinu na stehně, u třísla. Poté jí obžalovaný odvezl domů, když vystoupila z auta, tak vyfotila [registrační značka], protože by obžalovaného nebyla schopna popsat. Obžalovaný poté z místa odjel. Poškozená potkala před domem sousedku, která venčila psa, žádala jí, aby přivolala policii, sousedka však neměla při sobě telefon, proto věc ohlásila na policii sama. Pokud se měla vyjádřit k tomu, zda jí obžalovaný během zpáteční cesty vyhrožoval, aby to nikomu neříkala, uvedla, že asi něco říkal, neboť mu odpovídala: „jo, to je v pohodě“. Pomoc psychiatra ani psychologa nevyhledala, snažila se s tím vypořádat sama. Doma však měla strach, venku sledovala lidi, v každém viděla potencionálního pachatele. Do současné doby má hrůzu z vozidla [anonymizována dvě slova], které měl obžalovaný. Když se probudila, tak měla chvění po celém těle, špatně se jí dýchalo. Nejintenzivnější to bylo asi do Vánoc. Noční můry neměla, neměla ani problémy se spánkem. Obžalovaného následně potkávala, když chodila na procházku s dcerou, koukal na ní jako vrah.

7. [anonymizováno] měl dle poškozené v baru u sebe nějakou tašku, již neví, jak přesně vypadala a co bylo jejím obsahem. Ten den ráno jí navštívil [anonymizováno] a ptal se, zda nemá jeho kabelku. Poškozená o ní nic nevěděla a sdělila mu, že byla znásilněna. [anonymizováno] jí sdělil, že se mu ztratila kabelka, kde měl telefon, klíče a nějaké peníze. Poškozená však o ničem nevěděla. Se [anonymizováno] prohodili jen pár slov mezi dveřmi, uvnitř bytu nebyl.

8. Ze svědecké výpovědi [jméno] [příjmení], která byla v hlavním líčení postupem podle § 211 odst. 1 trestního řádu přečtena, vyplynulo, že v rozhodné době kolem 5. hodiny ráno odcházela do práce, přičemž před vchodem do domu potkala poškozenou, hledala klíče a svědkyni sdělila, že byla znásilněna, neví přesně, jak se to stalo, probrala se v autě s nějakým pánem, bála se, aby jí neublížil, měla doma děti, tak se nechala, nebránila se. Na svědkyni působila poškozená vystrašeně, zmateně. Zraněná nebyla, měla rozmazané oči. Svědkyni také informovala o tom, že si vyfotila auto, resp. jeho značku, s tím, že zavolá policii. Následně se s poškozenou potkala poté, co věc oznámila na policii, byla stále rozrušená.

9. V přípravném řízení byla poškozená [jméno] [příjmení] podrobena znaleckému zkoumání znalkyní z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Dle závěrů znaleckého posudku trpí poškozená posttraumatickou stresovou poruchou. Vzhledem k tomu, že před inkriminovanou událostí neměla žádné psychické potíže, je fakt jejího znásilnění příčinou této duševní poruchy nade vší pochybnost. Posttraumatická stresová porucha je dle znalkyně závažnou neurotickou poruchou zdraví, která se u poškozené projevuje opakujícími se stavy panického strachu, úzkostí s bohatou psychosomatickou prezentací, bušením srdce, pocením, bolestmi žaludku, neurotickou únavou a poruchami spánku. Frekvence tzv. flashbacků, téměř každodenní, se v době vyšetření zmírnila na frekvenci 1x týdně. Mezi další příznaky posttraumatické poruchy patří u poškozené úlekové reakce, zpočátku zabezpečující chování, vyhýbání se sociálním kontaktům. Poslední dva příznaky již překonala. Nepřekonala však odpor k mužům a útlum své sexuality.

10. V době vyšetření (dne [datum]) se zjištěná porucha zdraví omezila v oblasti partnerské, v možnosti navázání možného vztahu s mužem. K určitému snížení celkové výkonnosti přispívají skrývané, potlačované psychosomatické a neuropatické symptomy. V sociální interakci a zajištění běžných povinností denního života omezena není.

11. Obvyklá doba trvání posttraumatické stresové poruchy jsou dva roky. Panuje dle znalkyně obecný soulad v názoru, že u PTSD ve 30% dojde k určitému zlepšení, ale přetrvávají středně těžké příznaky a až u 10 % vůbec ke zlepšení nedojde. U malé části postižených může nastat chronický průběh, trvající mnoho let a přejít k trvalé změně osobnosti. Případné následky na zdraví osoby postižené posttraumatickou stresovou poruchou lze dle znalkyně hodnotit až po dvou letech od jejího vzniku. Vzhledem k dobře integrované osobnosti poškozené, lze předpokládat, že poškozená bude patřit mezi ty, kteří se s danou poruchou zdraví vyrovnají.

12. V hlavním líčení znalkyně stvrdila závěry posudku a dodala, že potíže poškozené se u ní projevovaly ještě v době jejího vyšetření, poškozená se však neprojevovala nijak dramaticky, působila seriózně. V inkriminovaný den nebyla poškozená v plné duševní kondici, byla v negativním rozpoložení, překonávala nějaký infekční a zasáhla jí také zpráva o zdravotním stavu její matky. To ovšem bylo toliko posilujícím efektem k tomu, že byla náchylnější, ale nikoli k vyvolání předmětné poruchy. Poškozená při vyšetření udávala, že měla „okno“, byla ve stavu těžké opilosti. Udávala blok ve smyslu najít si nového partnera a ve vztahu k intimnímu životu. Nedá se však předvídat, jak dlouho to bude trvat.

13. Opilost jako taková dle znalkyně neznamená, že člověk najednou ztrácí paměť nebo že se mění jeho osobnost a začne lhát. Po skončení „okna“, si poškozená uvědomila pocit nebezpečí. Pokud bylo znalkyni obhájcem předestřeno, že ze strany obžalovaného nemělo dojít k žádné agresi, vysvětlila, že standardní sexuální akt předpokládá určitý stupeň agrese ze strany muže, což to příroda.

14. Dle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, se v případě poškozené jedná o průměrně inteligentní ženu s převahou verbálního myšlení (IQ [anonymizováno]). Se svými intelektovými schopnostmi umí dobře nakládat a rozvíjet je. Je silně vázána na své dvě děti. Starší syn je pro ni mužskou oporou a pomáhá jí v péči o malou dceru. Osobnostní struktura a dynamika je aktuálně po prožitém traumatu změněná. Premorbidně se jednalo o osobnost aktivní, s normálním sebevědomím i adaptibilitou. Poškozená má tendenci přeceňovat intelektuální schopnosti a potřebu mírných exhibičních a expanzivních tendencí. Preferuje nezávislost a samostatnost. Vůči společenským normám a rizikovému chování byla tolerantní až do traumatu. Vyšetření potvrdilo, že poškozená prožívá akutní posttraumatickou stresovou poruchu, která se manifestuje do anxiózně-depresivních stavů. Od vlastní události se projevy této poruchy mírně snížily, ale eliminovány nejsou. Sama poškozená se snaží svými vlastními silami tyto projevy potlačovat, což se projevuje i tím, že před okolím tají své neurotické a psychosomatické potíže. Lži skóre je u poškozené velmi nízké, což odpovídá aktuálnímu nízkému sebepojetí. Agravace potíží nebyla u poškozené prokázána.

15. Poškozená bezprostředně po traumatu považovala za nutné, aby zabránila dalšímu násilnickému jednání obžalovaného vůči jiným ženám. Dále je matkou dcery a promítla si ten nejhorší scénář, kdyby se něco podobného stalo její dceři. Považovala za správné své trauma oznámit policii, a to hlavně jako prevenci trestných činů obžalovaného. Poškozená je schopna plnohodnotně reprodukovat okolnosti kolem prožitého traumatu. Její výpověď se shoduje s výpověďmi na policii. Měla pouze krátké „okno“, než souhlasila s odvozem. Vyšetření u poškozené neprokázalo cílené zkraslování traumatické události. Lži skóre je velmi nízké a agravace prožitků z traumatu se u poškozené neprokázala. Poškozená má nyní spíše tendenci prožitou situaci potlačovat. Konfabulační tendence nebyly vyšetřením prokázány, a to v žádném směru.

16. Obecná a specifická věrohodnost poškozené je v normě. Zvýšená je nyní její vysoká sebekritičnost k tomu, co se jí přihodilo, lži skóre je velmi nízké.

17. Od traumatické události trpěla poškozená bezprostředně akutní posttraumatickou stresovou poruchou, která se manifestovala do úzkostně-depresivních stavů, nočními děsy, fobiemi ze zvuků a z neschopnosti pohybovat se sama venku. Vzhledem k tomu, že se jedná původně o dobře integrovanou osobnost, tak se snažila bez psychiatrické a psychologické péče tyto stavy vůli zvládat,

a to i za pomoci rodiny a okolí. Stále však poškozená skrývá své psychosomatické a neurotické problémy.

18. V hlavním líčení znalkyně stvrdila závěry posudku s tím, že se poškozená během vyšetření chovala klidně, standardně, ale bylo zřejmé přemáhání, aby neuronila slzu. Pokud interpretovala události po „okně“, kdy mělo dojít k sexuálnímu styku, pak toto lze posoudit jako věrohodné.

19. S ohledem na vystoupení poškozené [jméno] [příjmení] před soudem, a dle názoru soudu zcela nepřesvědčivé znalecké závěry psychiatricky a psychologicky zejména ve vztahu k diagnostikované posttraumatické stresové poruše, byli soudem přibráni k vypracování posudků zmíněných odborností další znalci. Dle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, vypracovaného MUDr. [jméno] [příjmení], trpěla poškozená [příjmení] toliko poruchou přízpůsobení vzniklou v příčinné souvislosti s projednávanou věcí a trvající asi šest měsíců, resp. s nyní zhoršeným psychickým prožíváním v souvislosti s revokací prožitého v rámci soudního projednávání, když lze z psychiatrického hlediska i nyní diagnostikovat psychickou poruchu přízpůsobení již v mírné, lehké formě. Po incidentu došlo u poškozené k rozvoji psychické poruchy přízpůsobení ve středně těžké formě, co se týká příznaků duševní poruchy, a to i do doby trvání psychických příznaků. Před projednávaným skutkem nebyla u poškozené dle znalce přítomna žádná psychická porucha a ani závažnější forenzně významné psychické potíže.

20. Vzniklá psychická porucha – porucha přízpůsobení, se u poškozené dle znalce projevovala stavy subjektivní tísně a emoční poruchou, kdy měla strach, úzkost a obavy o sebe samu, o své děti, objevily se u ní poruchy spánku s vegetativními projevy, s probouzením k ránu, s chvěním, mravenčením celého těla, se stavy bušení srdce, s nepříjemnými sny, s nočními můrami, resp. nepříjemnými sny s depresivním charakterem. U poškozené znalec nezjistil, jak po šetřené události, tak ani v současné době, přítomnost symptomatiky svědčící pro závažnou duševní poruchu psychickou, a to posttraumatickou stresovou poruchu, nebyla zjištěna přítomnost flashbacků, tj. psychotických reminiscencí, vzpomínek na prožité události ve formě neodbytného vybavování nebo „znovuprožívání“ stresu v podobě živých vzpomínek či opakujících se snů, nebo prožívání úzkosti při expozici okolností připomínajícím nebo spojených se stresorem, a to ani v současné době, při znovu projednávání události.

21. Na události uváděla poškozená nepřesně zachovalou vzpomínku, resp. před událostí uváděla výpadek paměti z důvodu své alkoholické opilosti, bezprostředně má však zachovalou vzpomínku na samotný incident, kdy rovněž uváděla zachovalou vzpomínku na své jednání po události, kdy sama byla schopna přivolat pomoc. Takové ostré ohraničení vzpomínky, resp. výpadku paměti ve stavu opilosti prostého charakteru, je u poškozené nepravděpodobné, teoreticky jej však lze připustit. Rozdílně zachovalou vzpomínku uvedla poškozená u znalce (MUDr. [příjmení]) na své chování ve vztahu k obžalovanému, zdokumentované na záznamové kameře v restauračním zařízení, když u znalce uvedla ztrátu vzpomínky na takové chování, u znalkyně (MUDr. [příjmení]) své chování popsala ještě se zachovalou vzpomínkou.

22. Poškozená dle znalce netrpí závislostí na alkoholu či na jiných návykových látkách, jde u ní o sekundární konzumaci alkoholu, z důvodu odreakování, odpoutání se od starostí běžného života. Poškozená zná účinky alkoholu na svou osobu, dokáže předvídat a je schopna se plně konzumaci alkoholu vyvarovat. Rovněž již v minulosti, jak uvedla, prožila částečný výpadek paměti na události po konzumaci alkoholu.

23. Z psychiatrického hlediska by s vysokou pravděpodobností neměla prožitá událost zanechat u poškozené trvalé následky na jejím psychickém zdraví, a to zejména v situaci, kdy by byla již věc soudně uzavřena a tím nedocházelo k revokaci psychického prožívání u poškozené. Dosavadní způsob života po události nikterak výrazněji neomezuje poškozenou v jejím běžném způsobu života.

24. V hlavním líčení znalec stvrdil závěry posudku s tím, že z vyšetření poškozené, ani z obsahu spisu, nezjistil, že by k poruše přízpůsobení mohlo u poškozené dojít jinak, než v přímé souvislosti s jednáním obžalovaného. Opětovně zdůraznil jako vysoce nepravděpodobný poškozenou udávaný dlouhodobý výpadek paměti vzhledem k údajům, které uváděla v rámci znaleckého vyšetření, kdy je třeba zmínit rozpor, který nebyl ve znaleckém posudku zdokumentován, kdy poškozená uvedla, že se s obžalovaným po události setkala prvně až při soudním jednání, přitom uváděla, že po této události se s ním setkala třikrát, a to opakovaně. Při stanovení poruchy přízpůsobení znalec vycházel i z předchozích znaleckých posudků obou znalkyň, které měly možnost časově blíže se setkat s poškozenou a také ze stavu poškozené.

25. Na rozdíl od poruchy přízpůsobení, musí posttraumatická stresová porucha naplňovat diagnostická kritéria, která jsou daná mezinárodní klasifikací nemocí, přičemž nepochybným příznakem musí být tzv. flashbacky, tzn. vybavování prožité události ve vzpomínkách, často je to v děsivých snech. Nic takového ovšem poškozená jak u znalce, tak u jeho kolegyně, nesdělovala. Dále pak u poškozené není vyhubavé chování, masivní úzkost či děsivé sny, zabezpečující chování. Psychické příznaky podle znalce naplňují diagnózu poruchy přízpůsobení, což je v podstatě méně závažnější psychická porucha reaktivní, která může vznikat zejména v emočně vypjatých situacích, kdy mohou osoby reagovat úzkostnou symptomatikou, depresivní, vegetativní symptomatikou, která u poškozené byla podle jejího vyjádření, i u předchozích znalců, popsána. Obě poruchy však nemusí zanechat žádné následky, posttraumatická stresová porucha může teoreticky zanechat následky psychického trvalého rázu, může vést až do změny osobnosti, což ale nelze diagnostikovat s odstupem několika měsíců po události, ale s odstupem ročním až dvouletým od události, nic takového znalec nezjistil. Časový nástup posttraumatické stresové poruchy je podle diagnostických kritérií do šesti měsíců od dané události, u poruchy přízpůsobení do několika týdnů. V podstatě mohou i obě poruchy vzniknout s latencí po té události.

26. Na rozvoj poruchy přízpůsobení nemá dle znalce přímý vliv množství zkonsumovaného alkoholu. Může však ovlivnit vývoj, intenzitu psychických potíží.

27. Dle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, zpracovaného znalkyň [příjmení] et Mgr. [jméno] [příjmení], se intelektové předpoklady poškozené pohybují v pásmu průměru s vyrovnaným rozložením jednotlivých schopností, odpovídají dosaženému vzdělání a životnímu fungování. Bez známek kognitivního deficitu, ostatní kognitivní (poznávací) schopnosti: percepční, pozornostní a paměťové jsou v souladu s intelektovými schopnostmi.

28. Osobnostní struktura poškozené vykazuje dle znalkyně mírnou socioemoční nezralost a labilitu, poškozená může mít potíže s adaptivním zpracováním emočních reakcí, své emoce potlačuje, následně má sklony k impulsivním a somatizačním reakcím. Ve vztahu k druhým je rezervovaná, obezřetná a méně důvěřivá. Preferuje svoje stanoviska, nezávislost a individualismus, současně má i jistou potřebu pozornosti. Má omezenou sebereflexi, méně reflektuje zejména důsledky svého jednání. Je také méně pružná při řešení problémů, s tendencí k rigiditě, obrněnosti a tvrdohlavosti. Osobnost poškozené je vybavena tzv. obrannými mechanismy psychiky, kdy zátěžové situace se naučila zvládat potlačením, popřením a vyhubavým jednáním. Nevykazuje však závažné psychopatologické projevy, psychotické projevy prožívání či závažnou duševní poruchu.

29. Schopnost poškozené správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události není snížena smyslovou vadou, deficitem kognitivních funkcí a ani psychotickou poruchou. Poškozená je na obecné úrovni z hlediska kognitivních schopností disponovaná podat věrohodnou výpověď. Také z hlediska osobnosti poškozené nebyly zjištěny závažné rizikové osobnostní charakteristiky vylučující podat věrohodnou výpověď, nebyly zjištěny sklony k patologické lhavosti, k záměrnému a účelovému blokování nebo zkraslování výpovědi. Testově nebyla zjištěna významná tendence jevit se v lepším světle, nebyly prokázány sklony k simulaci. Z hlediska kognitivních schopností i osobnosti je poškozená obecně věrohodná.

30. V minulosti – resp. v době proběhlé, nyní vyšetřované události však kognitivní předpoklady pro podání věrohodné výpovědi byly s vysokou pravděpodobností významně sníženy, a to vlivem toxikologického vlivu požitého alkoholu na CNS, kdy poměrně velký časový úsek (cca 4 hodiny, včetně nastoupení do auta, kdy dle kamerového záznamu byly během této doby shledány známky náklonosti k obžalovanému) si údajně není schopna vybavit (popisuje jako výpadek paměti, „okno“ – alkoholové okénko) a naproti tomu následný úsek (doba vlastní předmětné vyšetřované události) si vybavuje s poměrně velkou jistotou a přesností, kdy navíc byla schopna i účelového taktizačního jednání (vyfotit si auto, zvažovat, jak být při tom nenápadná). Tato dynamika náhlého, „vystřízlivění“ a vybavení z paměti při předchozím alkoholovém okénku je poměrně netypická, zcela ji však nelze vyloučit, a to v souvislosti s prožívaným nebezpečím.

31. I když v hrubých rysech je výpověď poškozené v čase stabilní a shodná a je tak vysoce pravděpodobné, že vybavuje z epizodické paměti, nelze zcela vyloučit, že vybavuje selektivně (na různé úrovni vědomosti), specifickou věrohodnost – reprodukci prožité události, lze dle znalkyně hodnotit jako sníženou.

32. U poškozené došlo v souvislosti s projednávanou událostí k rozvoji úzkostného prožívání, které aktuálně dosahuje mírného stupně a má především reaktivní charakter, tedy její vznik má přímou souvislost s vyšetřovanou událostí, stresem, kdy již v minulosti nejspíše došlo ke stabilizaci psychického stavu, a to právě z důvodu eliminace stresových faktorů (zadrženi podezřelého). V souvislosti se soudním projednáváním došlo u poškozené k mírnému zhoršení psychického stavu ve smyslu úzkostné a somatizační, resp. vegetativní reaktivity poškozené, která taktéž ventiluje prožitky nespravedlnosti a strachu z možného jednání obžalovaného vůči její osobě (a dceři) v budoucnu. Poškozená je bez tzv. flashbacků či intruzivních myšlenek na událost, typických pro traumatizaci.

33. V hlavním líčení znalkyně stvrdila závěry posudku. Pokud měla znalkyně vysvětlit, proč specifickou věrohodnost poškozené považuje toliko za sníženou za situace, kdy kognitivní schopnosti posoudila jako významně snížené, uvedla, že během vyšetření vyšetřuje kognitivní schopnosti ve stavu, kdy je vysoký předpoklad, že je posuzovaný bez alkoholu. V daném případě poškozená nevykazovala známky požití alkoholu a pokud podstoupila diagnostické testy se zaměřením na kognitivní funkce, v těchto vykazovala normální schopnosti percepční, paměťové, pozornostní. Během vyšetření provádí znalkyně metodický pohovor, kterým testuje paměťové schopnosti z hlediska krátkodobé či dlouhodobé paměti, resp. z hlediska výbavnosti vyšetřované osoby na události života. Není ovšem možnost vyšetřit, jak vypadají tyto schopnosti, pokud jsou ovlivněny alkoholem. To znalkyně může usuzovat či čerpat i z obecných znalostí, literatury. V daném případě tedy znalkyně čerpala jak z výpovědi poškozené, tak z dostupné dokumentace, včetně popisu kamerového záznamu. Znalkyně připustila, že otázku specifické věrohodnosti posuzovala příliš mírně, kdy v tomto případě je možné i zvažovat, že byla snížena podstatně. Hranice mezi podstatným snížením a snížením nejsou zcela vymezené, přičemž znalkyně se v posudku snažila uvedené popsat kvalitativně.

34. Pokud poškozená popisovala, že si měla následně s obžalovaným zapálit cigaretu, kdy současně uváděla, že prožívala velké ohrožení a zvažovala, zda vyskočí z auta, když pojedou auta, zda jí někdo zastaví, pak je obtížné oddělit, co tehdy skutečně prožívala od následné interpretace dané situace. Pokud se týče poškozenou udávaných výpadků paměti, pak možným motivem může být skutečnost, že si poškozená nechce nebo nemůže své jednání nebo předmětnou událost, připustit.

35. V závěrečné fázi lze konstatovat, že byla opilost a v té fázi je také u poškozené podstatně snížena výbavnost, respektive jsou přítomna alkoholová okénka na poměrně velký časový úsek. Současně nelze ani vyloučit, ale ani potvrdit, že v situaci, kdy si poškozená mohla uvědomit, že společensky selhala, interpretaci události činí její podvědomí tak, aby nebyla vinná.

36. Ve věci byla dále provedena řada listinných důkazů. Dle protokolu o ohledání místa činu, včetně fotodokumentace (č.l. 11-14), nebyly na místě činu zajištěny žádné upotřebitelné stopy. V rámci

ohledání vozidla [značka automobilu], [registrační značka], byly, jak dokládá protokol o tomto procesním úkonu, včetně fotodokumentace (č.l. 16-21), zajištěny na sedadle spolujezdce biologické stopy a mezi zadními sedačkami pánská kabelka přes rameno obsahující černou peněženku, mobilní telefon zn. [anonymizováno], klíče od motorového vozidla a dva svazky klíčů. V peněžence se nacházel občanský a řidičský průkaz a platební karta [anonymizováno] banky, vše na jméno [jméno] [příjmení]. Dále byla v peněžence finanční hotovost ve výši 152 Kč. Ohledáním vozidla bylo potvrzeno, že zádovou část přední sedačky lze položit. Dle protokolu o ohledání zajištěné kabely, včetně fotodokumentace (č.l. 23-26), byly z kabely zajištěny biologické a pachové stopy a dále zjištěn obsah výše zmíněný. Ohledány byly také kontejnery na tříděný odpad (do nichž měla poškozená vyhodit blíže neurčenou věc), kdy z protokolu o jejich ohledání, včetně fotodokumentace (č.l. 30-35), je zřejmé, že nebyly zajištěny žádné stopy.

37. Dle výpisu z registru vozidel (č.l. 63-66) je obžalovaný majitelem vozidla [značka automobilu] [anonymizováno] stříbrné barvy, [registrační značka].

38. Dne [datum] byla provedena, jak dokládá protokol a fotodokumentace (č.l. 67-70), prohlídka těla obžalovaného, včetně odběru bukálního stěru a pachových stop. Prohlídka těla byla téhož dne provedena též u poškozené [jméno] [příjmení], včetně odběru bukálního stěru a zajištění biologického vzorku, což je rovněž dokumentováno protokolem a fotografiemi (č.l. 97-101).

39. Dle lékařské zprávy gynekologického vyšetření (č.l. 104) ze dne [datum] udávala poškozená požití tří sklínek vína a následné oslovení neznámým mužem s nabídkou odvozu domů, kdy však byla odvezena na odlehlé místo, násilím svlečena, ze strachu o život se podvolila, došlo k vaginálnímu styku, ohledně vyvrcholení dotyčného neví, údajně byla v psychickém šoku. Na těle poškozené, kromě zarudnutí v oblasti třísel a tvořící se podlitiny na pravém stehně, nebylo lékařskou prohlídkou zjištěno žádné poranění. Vyšetření na možné ovlivnění návykovou látkou bylo u poškozené s negativním výsledkem provedeno až dne [datum], což dokládá protokol o tomto úkonu (č.l. 106).

40. Poškozená [příjmení] pro účely trestního řízení předložila mobilní telefon s fotografií [registrační značka] ([anonymizováno] [číslo]) pořízenou dne [datum] ve 4.50 hodin (č.l. 130-131). Z dámských kalhotek vydaných poškozenou byl zajištěn otisk pachové stopy (č.l. 136-139).

41. Poškozený [příjmení] doložil doklad o zakoupení mobilního telefonu [značka automobilu] [anonymizována dvě slova] ze dne [datum] za částku 25 880 Kč (č.l. 163).

42. Odborným vyjádřením z oboru ekonomiky (č.l. 215-216) byla hodnota pánské látkové kabely stanovena na částku 150 Kč, mobilní telefon, včetně pouzdra, na částku 6 600 Kč, peněženka na částku 150 Kč a dálkový ovladač vrat na částku 100 Kč.

43. Dechovou zkouškou provedenou u poškozené [příjmení] dne [datum] v 5.43 hod. bylo v jejím dechu zjištěno 1,98 promile alkoholu, což dokládá výstup z tohoto měření přístrojem [příjmení] (č.l. 275).

44. Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistiky, odvětví biologie (č.l. 185-189), vyplynulo, že v gynekologickém stěru poškozené a na kalhotkách byla prokázána přítomnost spermatu. Dle znaleckého posudku z oboru kriminalistiky, odvětví genetiky (č.l. 190-194), byl v gynekologickém stěru i na kalhotkách poškozené prokázán DNA profil obžalovaného.

45. Soud dále k důkazu provedl též kamerové záznamy z [anonymizováno] baru, včetně vyhodnocení (CD na č.l. 291-294, 406, vyhodnocení na č.l. 295-308). Dle záznamu se poškozená dostavila do baru dne [datum] ve 22.21 hodin. Ve 22.06 hod. téhož dne přišel do baru obžalovaný se dvěma muži. [jméno] [příjmení] do baru vstoupil ve 22.43 hod. Ve 2.42 hodin se poškození posadili ke stolku poblíž baru, poškozený [příjmení] měl při sobě černou kabelu. Následně si k nim přisedl obžalovaný. Poškozený [příjmení] se nakláněl k poškozené, rukou jí přendával vlasy zleva doprava a pravou rukou jí uchopil za její levý loket. Kabelu položil na stůl vedle sebe k levé ruce.

Opětovně poškozený položil pravou ruku na její hlavu, cuchal jí vlasy. Poté obžalovaný přendával poškozené vlasy zepředu pravého ramene dozadu, a to 2x po sobě. Poškozená pak položila pravou ruku na levé rameno obžalovaného, hladila ho po paži a ruce, položila mu ruku na oblast krku, pak se k němu naklonila, pravděpodobně mu dala pusu na tvář a následně jej hladila po levé straně krku. Poté se poškozená k obžalovanému nakláníla, vypadalo to, jakoby mu pokládala hlavu na rameno. Dále poškozená držela oběma rukama obžalovaného za tváře, nakláníla se k němu a opět to vypadalo, že mu dala pusu na tvář. Poté obžalovaný hladil poškozenou po zádech, položil jí ruku na hýždě a přesunul na záda. Poté oba odešli k zahrádce baru ([příjmení] kabelu byla stále na stole), když se vraceli, tak obžalovaný obejmul poškozenou kolem pasu, na to poškozená ustoupila vlevo a obžalovaný jí vzal za levou ruku. Na to poškozená přerušila fyzický kontakt s obžalovaným a ohnala se po něm pravou rukou. Poté si sedli ke stolu, poškozená vzala do ruky kabelu poškozeného [příjmení], otevřela jí, dívala se do ní, poté jí zavřela a položila zpět na stůl, následně si jí vzal do ruky obžalovaný a dal si její popruh přes rameno. Nutno uvést, že intimnosti poškozené jsou patrné i vůči dalšímu muži, s nímž se poškozená objímala, líbala, muž jí dal pusu na tvář, čelo a vlasy. Posléze se poškozená objímala i s poškozeným [příjmení], dala mu pusu na tvář. Již ve 2.12 hodin je na chůzi poškozené patrný vliv alkoholu. Ve 3.00 hodin je zaznamenána poškozená vrávoraající mezi stoly. Ve 2.49 hodin odešel od stolu poškozený [příjmení] směrem na zahrádku, kabelu nechal ležet na stole. Ve [číslo] obžalovaný opětovně položil levou ruku na záda poškozené, hladil jí po žebrech směrem k boku a položil jí ruku na bedra. V té době měl přes tělo přendanou kabelu poškozeného [příjmení]. Poškozená položila obžalovanému levou ruku na pravé rameno a odstrkovala ho od sebe. Obžalovaný, s kabelou poškozeného [příjmení], od poškozené odešel a šel společně s dalším mužem ([anonymizováno]) k východu v čase kolem 3.03 hodin. Poškozená opustila bar v době kolem 3.05 hodin.

46. V rámci prověřování byly v přípravném řízení zajištěny kamerové záznamy městského kamerového systému (č.l. 310, vyhodnocení č.l. 309), nicméně tyto jsou velmi nekvalitní, nelze jednoznačně určit vozidlo obžalovaného, vyloučena je individuální identifikace. Toliko v čase 4.52 hodin je na kamerovém záznamu zachycen výjezd vozidla [anonymizována dvě slova] [anonymizováno] barvy (odpovídající vozidlu obžalovaného) z ulice [anonymizováno] zajiždějí do ulice [ulice] a dále přijíždějí ke křižovatce ulice [ulice] a [ulice].

47. Po zhodnocení všech ve věci provedených důkazů, a to jak jednotlivě, tak v jejich vzájemných souvislostech, dospěl soud k níže uvedeným závěrům. Ze zadokumentované důkazní situace, zejména z výpovědi poškozeného [jméno] [příjmení] a s ní korespondujícího kamerového záznamu, vzal soud ve vztahu k bodu 1) za prokázané, že poškozený měl při příchodu do [anonymizováno] při sobě příruční kabelu, kterou však v čase 02.49 hod. dne [datum], kdy bar opustil, ponechal ležet na stole, u něhož v té době seděl obžalovaný, poškozená [jméno] [příjmení] a další osoba (mělo se jednat o svědka [příjmení]). Obžalovaný připustil, že kabelu poškozeného vzal k sobě a následně z baru odnesl, popřel však úmysl si jí ponechat, a to včetně jejího obsahu. Této obhajobě svědčí skutečnost, že jednání obžalovaného přihlížel [anonymizováno] i poškozená [jméno] [příjmení], která sama krátce předtím s kabelou manipulovala a zjišťovala její obsah. Nejednalo se tedy o žádné konspirativní chování obžalovaného. Pokud tedy obžalovaný v rámci konstrukce své obhajoby současně vysvětlil, že chtěl kabelu poškozenému druhý den vrátit, pak tato obhajoba nebyla dle názoru soudu spolehlivě vyvrácena, kdy v tomto směru je nutno poukázat na obsah konverzace, který mezi obžalovaným a poškozeným [příjmení] měl v baru proběhnout. Poškozený totiž měl obžalovanému nabídnout možnost pracovat na pozici [anonymizováno], kdy za tímto účelem mu také předal telefonní číslo a vyzval jej, aby jej druhý den kontaktoval. Uvedené poškozený nerozporoval a pokud mu byl předestřen lístek s telefonním číslem (předložený soudu obžalovaným), potvrdil, že se jedná o kontakt na jeho firmu, nicméně předání kontaktu obžalovanému si již nevybavil. Na tomto místě je třeba uvést, že poškozený byl zjevně ovlivněn alkoholem, což je dokumentováno kamerovým záznamem, který mohl jeho paměťovou stopu ovlivnit. S ohledem na uvedené tak nelze vyloučit, že by obžalovaný ohledně kabely poškozeného

[příjmení] postupoval tak, jak před soudem deklaroval. Navíc předmětná kabelka byla nalezena ve vozidle obžalovaného dne [datum] ještě ve 13.45 hod. (obžalovaný s ní dále nikterak nemanipuloval), tedy v době, kdy bylo realizováno ohledání vozidla, a to po předchozím předvedení obžalovaného k podání vysvětlení. Uvedené tedy spolehlivě nesvědčí o tom, že by si obžalovaný chtěl kabelku ponechat, ale spíše jeho uplatněné obhajobě. Vzhledem k tomu, že bez důvodných pochybností nebyla prokázána subjektivní stránka žalovaného přečinu zatajení věci podle § 219 odst. 1 trestního zákoníku, zvolil soud postup podle § 226 písm. b) trestního řádu a obžalovaného obžaloby zprostil.

48. Důkazní situace ohledně bodu 2) je nepoměrně složitější, neboť pokud i zde obžalovaný popřel subjektivní stránku činu vážící se tentokrát k pohlavnímu styku vynuceného násilím či pohrůzkou násilí, pak měl soud k dispozici zdánlivě usvědčující výpověď poškozené [jméno] [příjmení], které bylo namísto věnovat z hlediska její věrohodnosti pečlivou pozornost. Nutno předeslat, že obžalovaný a poškozená se do doby, než mělo dojít k předmětnému skutku, znali velmi krátce, seznámili se několik hodin předtím v [anonymizováno] baru, kde navázali verbální kontakt. V průběhu večera, či spíše noci a brzkých ranních hodin, popíjeli alkohol, kdy zejména na poškozené byly známky po jeho požití zjevné na její neuspořádané motorice. Ostatně míra její opilosti byla nedlouho po činu objektivizována dechovou zkouškou, dle níž byly v dechu poškozené ještě v době této analýzy, konkrétně dne [datum] v 05.43 hod., detekovány bezmála dvě promile alkoholu. Nelze současně přehlédnout, že v průběhu pobytu v baru poškozená projevovala náklonnost k mužské klientele baru, z kamerového záznamu je zřejmé, že se jednalo nejméně o poškozeného [příjmení] a obž. [příjmení], kdy víceméně strpěla jejich dotyky, mírně se ohradila vůči obžalovanému toliko poté, co jí obejmul kolem pasu a dále v době, kdy jí hladil po těle. Nicméně sama poškozená se opakovaně dotýkala obžalovaného a dala mu též polibek na tvář. Na rozdíl od státního zástupce má však soud za to, že popsané chování poškozené nemůže zůstat stranou pozornosti, neboť z něho naopak mohl obžalovaný nabýt dojmu, že poškozená bude intimnímu aktu, který mezi nimi následně proběhl, vstřícná. V návaznosti na to nelze opomenout ani časovou posloupnost poté, co poškozená a obžalovaný bar opustili. Časový snímek zachycený na kamerovém záznamu dokumentuje, že nejprve ve 3.03 bar opustil obžalovaný se [anonymizováno] a dvě minuty poté poškozená. Další časový údaj je zjistitelný až z fota registrační vozidla obžalovaného pořízeného poškozenou mobilním telefonem ve 4.50 hodin. S přihlédnutím pak ke krátké vzdálenosti baru od bydliště poškozené, je otázkou, co vše, kromě sexu mezi obžalovaným a poškozenou (o němž nejsou důvodné pochybnosti), se během bezmála dvou hodin událo. A právě tato skutečnost je jednou z indicí, na podkladě nichž posuzoval soud věrohodnost poškozené. Přesto, že poškozená popisovala svůj pobyt v [anonymizováno], včetně příchodu poškozeného [příjmení] a přítomnosti několika [anonymizováno], na jednání zaznamenané kamerovým systémem baru (o němž se soud zmínil výše) a na události následující do doby, než ve vozidle obžalovaného měla projíždět kolem svého bydliště, již udává plnou amnézii. A to konkrétně do doby, než obžalovaný na její výzvu před bydlištěm nezastavil s tím, že pojedou dál, přičemž tehdy jí také mělo dojít, co se děje. Není pochyb o tom, že se poškozená v rozhodné době nacházela ve stavu středně těžké opilosti, který mohl její paměťovou stopu významně ovlivnit, nicméně náhlé vystřízlivění a poškozenou prezentovaná ohraničená vzpomínka na samotný incident a chování bezprostředně navazující, je považována znalci (MUDr. [příjmení] a PhDr. et Mgr. [příjmení]) za vysoce nepravděpodobné a netypické, i když jej lze teoreticky připustit. Psycholožka pak nevyloučila ani možnost, že výpadky paměti udávané poškozenou mohou souviset s tím, že si nechce či nemůže připustit své společenské selhání. Na tomto místě soud připomíná, že poškozená měla sex s mužem, kterého znala jen pár hodin, byla opilá a domů, kde nechala malou dceru a syna, se vrátila až v ranních hodinách, což se příliš neslučuje s dobrou pověstí, čehož si poškozená byla nepochybně vědoma.

49. Pokud se týče samotné intimní interakce mezi obžalovaným a poškozenou, obžalovaný se hájil tím, že poškozená se souloží projevila souhlas, resp. výslovně neprojevila svůj nesouhlas, přičemž

během sexu tak, jak jej obžalovaný popisoval, nedošlo z jeho strany k žádnému násilí. V rozporu s obhajobou obžalovaného je výpověď poškozené, dle níž poškozená s pohlavním stykem nesouhlasila, plakala a žádala obžalovaného, aby svého jednání zanechal, na což obžalovaný nikterak nereagoval. Poškozená dále vysvětlila, že se nemohla hýbat, svůj stav popsala tak, že byla omámená, paralyzovaná. Z důkazů, které soud měl k dispozici, však nevyplývalo, že by poškozená byla, kromě alkoholu (který prokazatelně, i dle kamerového záznamu, požila ve větší míře) pod vlivem nějaké omamné či psychotropní látky. Je třeba zdůraznit, že množství alkoholu u poškozené nepochybně mělo vliv na snížení jejích sociálních zábrán a je tedy otázkou, zda skutečně dala obžalovanému před samotným aktem najevo, že si sex nepřeje, jak se snažila soud přesvědčit. Nutno totiž poukázat na podstatně sníženou specifickou věrohodnost poškozené tak, jak byla korigována její kvantifikace psycholožkou v hlavním líčení, a to v návaznosti na současně významně snížené kognitivní předpoklady pro podání věrohodné výpovědi v důsledku toxikologického vlivu požitého alkoholu na centrální nervovou soustavu poškozené. Soud tak bezvýhradně sdílí tento závěr, neboť je dle jeho názoru umocněn i vnitřně rozpornou a zčásti nelogickou výpovědí poškozené. Poškozená popsala, že se na ní obžalovaný vrhnul, odporovala mu, on jí však zalehl, nemohla se tak úplně bránit, neboť jí tělem přilehl ruce. Vzápětí ovšem uvedla, že se ho rukama snažila odstrkávat a dále popsala, že se jí obžalovaný snažil divně sahat na krk, měla z toho hrůzu, aby jí nezačal škrtit. Popřela ovšem, že by jí během soulože vyhrožoval či užil násilí, což potažmo dokládá gynekologické vyšetření poškozené. Posléze vysvětlila, že si detaily nevybavuje, tehdy byla ve stresu a nebyla při plném vědomí. Již takové vyjádření samo o sobě vzbuzuje pochybnosti, neboť pokud poškozená zmínila ztrátu vzpomínky na detaily aktu a narušené vědomí, pak je s podivem, že popsala celou řadu aktivit obžalovaného těsně před souloží i během ní, včetně své reakce na ně. Závěr o nevěrohodnosti poškozené je dle názoru soudu podporován i další vnitřní nekonzistentností její výpovědi, kdy poškozená popsala, že volala o pomoc, přičemž k dotazu obhajoby následně toto tvrzení negovala s tím, že o tom jen přemýšlela. Bez povšimnutí nemůže zůstat ani svědectví [jméno] [příjmení], která byla v kontaktu s poškozenou krátce po činu a které se poškozená, která působila rozrušeně, svěřila o znásilnění, referovala ovšem, že neví, jak se to stalo, nebránila se však, neboť měla strach, aby jí obžalovaný neublížil. Psychickou nepohodu registroval na poškozené i svědek [příjmení], kterému podala poškozená toliko strohou informací o znásilnění [anonymizováno].

50. Pokud poškozená po intimním styku s obžalovaným opustila vozidlo a s obžalovaným společně vykouřili cigaretu, pak zůstává otázkou (jak v hlavním líčení naznačila i znalkyně psycholožka PhDr. et. Mgr. [příjmení]), zda se skutečně cítila ohrožena a chovala se proto tak, aby obžalovaný nenabyl dojmu, že jeho čin oznámí na policii nebo v důsledku stavu opilosti si danou situaci, a to v rozporu s realitou (kdy sama vyloučila, že by se na ní obžalovaný dopustil násilí či jí vyhrožoval, ať již během sexu či po něm), vyhodnotila jako pro ni ohrožující. Jisté taktizační chování poškozené je možno zaznamenat z foto [registrační značka] obžalovaného, které pořídila mobilním telefonem poté, co jí obžalovaný odvezl do jejího bydliště. Uvedené však ještě bez dalšího neznamená, že ze strany obžalovaného došlo ke znásilnění poškozené, jak má na mysli ustanovení § 185 trestního zákoníku. Soud totiž v tomto směru nevylučuje, že si poškozená již v této době uvědomila, že její chování (naznačené soudem výše) bylo společensky nepřijatelné, kdy navíc pohlavní styk proběhl pro ni se sexuálně nepřitažlivým mužem (obžalovaného popsala jako obtlouklého, „břednatého“, ošklivého chlapa). S tím souvisí i v úvahu přicházející racionalizace předmětné události ze strany poškozené v souvislosti s jejím následným zpracováním v době, kdy již nebyla ovlivněna alkoholem a byla schopna si připustit své společenské selhání, přičemž se logicky nabízí, že se tak snažila sama sebe přesvědčit o nedobrovolnosti styku (byť ve skutečnosti tomu tak být nemuselo) a tomuto také přizpůsobila i interpretaci dané události, aniž by cíleně byla vedena úmyslem k podání křivé výpovědi.

51. Pokud se týče následku, který měl být způsoben na psychice poškozené, pak v tomto směru vycházel soud ze znaleckých posudků, které zadal poté, co po výslechu zpracovatelek původních

znaleckých posudků pojal pochybnosti o správnosti jejich závěrů (co se týče diagnostikované posttraumatické stresové poruchy a hodnocení specifické věrohodnosti poškozené). V rámci znaleckých explorací ovšem nelze přehlédnout rozporné vyjádření poškozené zaznamenané před původními znalci a znalci příbranými v řízení před soudem, a to nejen ohledně vzpomínky na její chování v baru (dříve poškozená uváděla zachovalou vzpomínku, v rámci nového vyšetření se o ní nezmínila), ale též ohledně existence neodbytných vzpomínek na událost či flashbacků (které před znalci [příjmení] [příjmení] a PhDr. et Mgr. [příjmení] negovala), což není nikterak bezvýznamná indicie pro posouzení věrohodnosti poškozené. Přesto, že u poškozené znalec psychiatr shledal poruchu přízpůsobení vzniklou v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného, pak ani tato skutečnost nemůže být dle názoru soudu signifikantním hlediskem pro závěr o trestní odpovědnosti obžalovaného, a to právě s ohledem na možné následné zpracování události poškozenou, kterému se soud věnoval výše. Je totiž otázkou, zda poškozená byla vůbec schopna, s přihlédnutím ke značné opilosti v rozhodné době, která významně snížila její kognitivní vnímání, objektivně zpětně reprodukovat děj proběhnuvší ve vozidle obžalovaného.

52. S ohledem na výše uvedené má soud důvodné pochybnosti o tom, zda poškozená projevila, byť verbální nesouhlas s intimním stykem s obžalovaným, kdy odpor poškozené kladený během samotné soulože nevzal soud za nade vší pochybnost prokázaný. V dané věci tak nebyla, při současné absenci fyzické agrese či pohrůžky násilí nebo jiné těžké újmy ze strany obžalovaného, naplněna jak subjektivní, tak objektivní stránka zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, proto soud i v tomto bodě obžaloby postupoval podle § 226 písm. b) trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze.

Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Plzeň 15.5.2020

JUDr. Ivana Růžičková v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Levá